

[Tove Nielsen.]

dertil at sige, at intentionerne hos de 5 partier var gode i 1973. Det har blot vist sig, at de gode intentioner, man havde, har man ikke alle steder kunnet leve op til, og så er det dog uforsvarligt blot at lade stå til og sige: ja, men vores tanker var gode nok, der er bare nogle, der ikke forvalter dem på den rigtige måde. Så må enhver vel have lov at stå frem og sige, at det altså ikke er gået, som vi mente, og som vi håbede og troede på. Vi må så rette op på det. Så kan man tale aldrig så meget om, hvor lang tid der burde være gået. Det drejer sig om at få rettet op, inden skuden synker fuldstændig.

Må jeg blot sige med hensyn til det udvalg, der nu bliver bragt ind i det, at det jo efterhånden er gået sådan, at hvis der er noget, man ikke bryder sig særlig meget om, hvis der er ting, man gerne vil træner, skubbe et godt stykke ud, så er det ved at være en kendt sag, at man kan nedsætte et udvalg. Så går der i hvert fald tid, så meget kan man være sikker på. Vi kan selvfølgelig ikke forhindre, at ministeren nedsætter udvalg. Jeg forstod det på den måde, at hvis det ikke var sådan, man tog punkt 5 i regeringsforslaget, ja, så måtte man gå ind i et grundigere udvalgsarbejde, og så kunne altså det udvalg komme på tale.

Venstre har ikke nogen særlig fidus til disse udvalg, fordi vi som sagt mener, at det er noget, der kan være med til at trække afgørelserne ud. Vi mener, at det, vi i stedet for har behov for, er, at vi bruger tid og kræfter på i undervisningsudvalget at arbejde os frem til en løsning.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil blot gerne sige til venstres ordfører, at der er ikke tale om trænering i denne sag. Der er tale om, at man ikke kan lave en styrelseslov dybtgående om ved nogle få diskussioner i undervisningsudvalget, og det er absurd at forestille sig, at man kan. Det, det drejer sig om, er at få trukket nogle af de erfaringer ind, som man har med hensyn til styrelsesloven på de institutioner, der arbejder med den.

Det var det, jeg foreslog med mit udvalg, og det tror jeg nu engang er en fornuftigere metode, end at vi herinde mener, at vi ved alt om alting. Resultaterne viser jo, at vi desværre ikke gør det, og at vi gang på

gang vedtager nogle love, som vi er nødt til at ændre igen.

Gerda Møller (KF):

Jeg kommer bare herop for at udtale min overraskelse over ministerens svar på mit spørgsmål, om det kun var heltidslærere, eller om det også var deltidslærere, hvis stemmer skulle tælle dobbelt. Jeg mener nemlig — men jeg kan da have hørt forkert, hvad jeg nu ikke tror jeg har — at i den udtalelse, som undervisningsministeren kom med, samme dag som vi havde vort styrelseslovsforslag til første behandling, altså firpartierne, ville ministeren jo ikke her i salen antyde noget om, hvad hendes lovforslag gik ud på. Det skulle fremsættes dagen efter, mener jeg at kunne huske.

Men om aftenen i radioavisen var der et interview med ministeren, og dér mener jeg ganske bestemt at ministeren udtalte, at det drejede sig om heltidslærere. Hvis det ikke gør det, så skaber det altså nogle betænkkeligheder, i hvert fald i min gruppe og med hensyn til min egen indstilling, og så mener jeg, at vi må se på spørgsmålet, således at vi måske ved de valg, der skal være, må foretage en tvungen opdeling i hel- og deltidslærere, så heltidslærere er med til at udpege f. eks. 50 pct. af lærerrepræsentationerne, således at de får $\frac{1}{4}$ af repræsentationen i studienævnene. Jeg mener afgjort, at det må være heltidslærerne og ikke deltidslærerne, man giver den ekstra kompetence. Ellers mener jeg, at forslaget slet ikke har nogen værdi, i hvert fald ikke efter den hensigt, som vi andre har med forslaget.

Så har jeg lyst til lige at sige til hr. Wilhjelm, at jeg forstod ham egentlig ikke rigtig. Hvis jeg hørte rigtigt, sagde hr. Wilhjelm noget om, at jeg fremfor alt ville sikre mindretalsrepræsentationen for de studerende og samtidig nedskære studenterindflydelsen. Hvis hr. Wilhjelm havde hørt rigtig efter, så ville han have hørt, at jeg sagde, at hvis ikke man bibeholder antallet af de studerende, samtidig med at man sætter lærerantallet op, så kan det føre til, at det bliver, sagde jeg godt nok, mindretalsrepræsentanten for de studerende, der glider ud. Men jeg sagde også, at der kunne være det kedelige ved at få en større parlamentarisk forsamling, at så tog man noget af debatten, det parlamentariske ved det organ og debat-